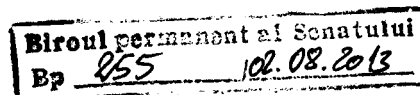

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1302
2007 2013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator*, inițiată de un grup de parlamentari¹ aparținând Grupurilor parlamentare ale PNL și PP-DD (Bp. 255/2013).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare amendarea unor dispoziții ale *Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare*, propunând, între altele, următoarele:

- completarea art. 2 cu un nou alineat cu următorul conținut:

„Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și conflictelor din domeniul autorităților administrației publice centrale și locale, în cazul în care una dintre părți - salariat versus angajator public, prestator de servicii publice versus autoritate publică sau persoană fizică aflată în conflict cu o autoritate

¹ Cătălin Boboc - senator PNL; Victor Ciorbea - senator PNL; Vasilica-Steliana Miron - senator PP-DD; Marius-Petre Nicoară - senator PNL; Ion Popa - senator PNL; Ștefan-Alexandru Băișanu - deputat PNL; Victor Manea -Gheorghe - deputat PNL

publică locală sau centrală - invocă existența unui prejudiciu ca urmare a conflictelor existente privind contractele individuale de muncă, nerespectării drepturilor sau obligațiilor uneia dintre părți și alte elemente din domeniul Codului Muncii sau existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unor produse sau servicii defectuoase, a nerespectării clauzelor contractuale ori a garanțiilor acordate, a existenței unor clauze abuzive cuprinse în contracte ori a încălcării altor drepturi prevăzute de legislația națională sau a Uniunii Europene.”

- modificarea art. 5 alin. (2) prin adăugarea la final a sintagmei *„dintre mediatorii acreditați la nivel central sau local”*, textul reformulându-se astfel:

„(2) Părțile au dreptul să își aleagă în mod liber mediatorul, dintre mediatorii acreditați la nivel central sau local.”

- modificarea dispozițiilor² art. 5 alin. (3) în sensul limitării la 3, pentru fiecare caz în parte, a numărului de mediatori care pot realiza medierea, textul reformulându-se astfel:

„ (3) Medierea se poate realiza de către unul sau cel mult 3 mediatori pentru un caz în parte.”

- completarea art. 7 cu o nouă literă, lit. f¹), prin adăugarea unei noi condiții între cele pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a putea deveni mediator, și anume:

„f¹) funcționarii publici sau personalul contractual care au desfășurat activități conform lit. f) este recunoscut și autorizat în baza unui examen a căror criterii sunt stabilite de către Consiliul de mediere.”

Potrivit Expunerii de motive, *„În actul normativ de bază nu se vorbește despre diferite sisteme instituționale în care ar trebui introdusă meseria de mediator public, precum și gestionarea prin mediere a conflictelor de contencios administrativ sau litigii de muncă între angajator public/privat și angajat/funcționar.”*

II. Observații

1. În sistemul de drept românesc medierea a fost concepută ca modalitate de soluționare a conflictelor, alternativă procesului în instanță. Desigur, medierea nu este singura modalitate alternativă de soluționare a conflictelor. În mod tradițional, în această categorie sunt incluse, alături de mediere, arbitrajul și concilierea.

Potrivit prevederilor art.1 din Legea nr. 192/2006 *„Medierea reprezintă o modalitate de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă, cu ajutorul unei terțe*

² ART. 5 (3) Medierea se poate realiza de către unul sau mai mulți mediatori.

persoane specializate în calitate de mediator, în condiții de neutralitate, imparțialitate, confidențialitate și având liberul consimțământ al părților.”

Totodată, potrivit prevederilor art. 26 alin. (1) din Legea nr.192/2006, *„Mediatorul are dreptul la plata unui onorariu stabilit prin negociere cu părțile, precum și la restituirea cheltuielilor ocazionate de mediere.”*

Mai mult, pentru a da sens principiului imparțialității și neutralității mediatorului în raporturile cu părțile pe tot parcursul desfășurării procesului de mediere, prin prevederile Legii nr. 192/2006 au fost instituite în sarcina acestuia o serie de obligații precum:

- să conducă procesul de mediere în mod nepărtinitor și să asigure un permanent echilibru între părți;
- să refuze preluarea unui caz, dacă are cunoștință despre orice împrejurare ce l-ar împiedica să fie neutru și imparțial;
- să păstreze confidențialitatea informațiilor de care ia cunoștință în cursul activității sale de mediere, precum și cu privire la documentele întocmite sau care i-au fost predate de către părți pe parcursul medierii, chiar și după încetarea funcției sale.

Totodată, potrivit prevederilor art. 13 din Legea nr. 192/2006 *„Exercitarea profesiei de mediator este compatibilă cu orice altă activitate sau profesie, cu excepția incompatibilităților prevăzute prin legi speciale.”* În acest sens, arătăm că prevederile art. 94 din *Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare*, au stabilit următoarele:

„(1) Calitatea de funcționar public este incompatibilă cu orice altă funcție publică decât cea în care a fost numit, precum și cu funcțiile de demnitate publică.

(2) Funcționarii publici nu pot deține alte funcții și nu pot desfășura alte activități, remunerate sau neremunerate, după cum urmează:

- a) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice;*
- b) în cadrul cabinetului demnitarului, cu excepția cazului în care funcționarul public este suspendat din funcția publică, în condițiile legii, pe durata numirii sale;*
- c) în cadrul regiilor autonome, societăților comerciale ori în alte unități cu scop lucrativ din sectorul public;*
- d) în calitate de membru al unui grup de interes economic.”*

Tot astfel, în cadrul prevederilor art. 96 alin. (1) din *Legea nr.161/2003* este prevăzut expres faptul că *„Funcționarii publici, funcționarii publici parlamentari și funcționarii publici cu statut special pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice, al creației literar-artistice. Funcționarii publici, funcționarii publici parlamentari și funcționarii*

publici cu statut special pot exercita funcții în alte domenii de activitate din sectorul privat, care nu sunt în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate ca funcționar public, funcționar public parlamentar sau funcționar public cu statut special, potrivit fișei postului.”

În consecință, propunerea de introducere a unei noi categorii de mediatori – aceea de *mediatori publici* – contravine atât principiilor care guvernează instituția medierii, astfel cum aceasta a fost concepută de către legiuitorul național, cât și prevederilor legale care reglementează incompatibilitățile privind funcționarii publici.

2. În ceea ce privește propunerea de completare a prevederilor **art. 2 alin.(1)** din Legea nr. 192/2006, potrivit căreia părțile pot conveni soluționarea pe calea medierii a oricăror conflicte, arătăm că aceasta contravine principiului general care guvernează regimul juridic al modalităților alternative de soluționare a conflictelor în legislația națională, potrivit căruia persoanele care au capacitatea deplină de exercițiu al drepturilor pot conveni să soluționeze pe această cale litigiile patrimoniale dintre ele, în afară de acelea care privesc drepturi asupra cărora legea nu permite a se face tranzacție. De altfel, dispozițiile art. 2 alin. (4) din Legea nr. 192/2006 prevăd expres faptul că *„Nu pot face obiectul medierii drepturile strict personale, cum sunt cele privitoare la statutul persoanei, precum și orice alte drepturi de care părțile, potrivit legii, nu pot dispune prin convenție sau prin orice alt mod admis de lege.”*

Totodată, reglementarea avută în vedere la **alin. (1) al art. 2**, și anume sintagma *„înainte de declanșarea unui proces”*, nu este necesară, din formularea textului în vigoare înțelegându-se faptul că medierea poate interveni înainte ca părțile să investească instanța de judecată cu soluționarea unui conflict, fapt întărit de prevederile art. 43 și următoarele din Legea nr. 192/2006. Obligarea părților de a conveni soluționarea pe cale amiabilă a conflictului intră în contradicție cu definiția medierii.

3. Referitor la propunerea de completare a **art. 7 cu lit. f¹**), precizăm că instituirea unei modalități speciale de acces în profesia de mediator pentru funcționarii publici sau personalul contractual reprezintă o măsură cu caracter discriminatoriu față de celelalte categorii de persoane care urmăresc accesul în această profesie, *de lege lata* fiind reglementată o procedură unitară de acces în profesie pentru toate persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege.

4. Considerăm că reglementarea avută în vedere de inițiatori în cuprinsul **art. 22 alin. (1)** denaturează sensul art. 22 din Legea nr.192/2006, amestecând cadrul legal al desfășurării activității profesionale cu tipul de contract încheiat în vederea prestării propriu-zise a activității.

5. Semnalăm că propunerea de modificare a art. 2 alin. (2), menționată la **pct. 14** din inițiativa legislativă, este, de fapt, o modificare a **alin. (2)** al **art. 64** din lege.

6. În plus față de cele anterior arătate (*lipsa corelării dispozițiilor inițiativei legislative cu celelalte reglementări în vigoare, precum și cu principiile generale care guvernează instituția medierii*), semnalăm, cu caracter punctual, faptul că inițiativa legislativă conține o serie de dispoziții care, în ipoteza adoptării acestora, ar putea conduce fie la tergiversarea soluționării cauzelor (*a se vedea, cu titlu de exemplu, propunerea de modificare a alin. (3) al art. 43*), fie la nașterea în practică a unor abuzuri (*spre exemplu, propunerea de completare a art. 27 alin. (3) referitoare la onorariul mediatorului pentru activitatea de informare cu privire la avantajele medierii*).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

**DOMNULUI SENATOR GEORGE – CRIN LAURENȚIU ANTONESCU
PREȘEDINTELE SENATULUI**